

مأموریت

جوان مؤمن انقلابی

برای پیشرفت کشور

(۱)

اگر جوان ایرانی بخواهد مأموریت خود را دریابد، باید ببیند در محور مختصاتی با دو محور عمودی و افقی «ایمان» و «انقلاب اسلامی»، در کجا ایستاده است؟ آن چه روشن است، این که «وظیفه‌شناسی» و «عمل مبتنی بر آن» بیش از آن که مسأله‌ای انتزاعی و نوعی باشد، یک واقعیت عینی و مصداقی است. یعنی مأموریت و وظایف هر کسی و هر جوانی با جوان دیگر به فراخور زندگی و حیات آن‌ها تفاوت دارد. اما این نکته که رهبر معظم انقلاب اسلامی هم‌زمان با وضعیت و شرایط امروز از جوانان کشورش توقع افزون‌تری دارد، به هیچ استدلال و دلیلی نیاز ندارد.

در این نوشتار و صرف‌نظر از همه‌ی مصادیق و نمونه‌های متعددی که در طول چند دهه‌ی گذشته و خصوصاً چند ماهه‌ی اخیر در بیانات و پیام‌های رهبر انقلاب وجود دارد، کوشیده‌ایم برخی از برجسته‌ترین و مغفول‌ترین وظایف جوان مؤمن انقلابی را فهرست کنیم.

بیانات در دیدار اساتید دانشگاه‌ها 1393/04/11

ما امروز نیازمندیم که جوانان ما خوش‌روحیه، امیدوار، شجاع، دارای اعتمادبه‌نفس، دارای ایمان، دارای روحیه‌ی آینده‌نگر، دارای روحیه‌ی خدمت (باشند)؛ احتیاج داریم دانشجوی ما این جور بار بیاید. خوب، این را شما می‌توانید در محیط علمی، در کلاس درس تأمین کنید. عکس آن هم ممکن است: میشود با تعبیراتی، با متلک گفتن به بنیانها و اصول پذیرفته‌شده‌ی کشور، دانشجو را نسبت به آینده‌ی کشور بی‌اعتماد کرد، بی‌اعتقاد کرد، لاابالی کرد؛ این هم میشود. آنچه از استاد انتظار میرود فقط تغذیه‌ی علمی دانشجو نیست، بلکه تقویت روحیه‌ی معنوی او و شخصیت معنوی او هم از استاد متوقع است؛ شما می‌توانید در این زمینه اثر بگذارید. سعی کنید دانشجو را پایبند به تعلقات معنوی، تعلقات خانوادگی، تعلقات میهنی بار بیاورید؛ دانشجو را معتقد و مؤمن به فرهنگ اسلامی بار بیاورید. بعضی به‌عکس عمل کردند در طول سالهای متمادی قبل از انقلاب؛ بعد از انقلاب هم البته تا امروز رگه‌هایی مشاهده شده در دانشگاه‌ها؛ خوب، ما هم اطلاع داریم، شما هم اطلاع دارید، کسانی را و جریانی را می‌شناسیم، می‌شناختید - حالا اسم کسان و اشخاص مورد نظر نیست - جریانی وجود دارد که مرعوب و مغلوب تسلط فرهنگ غربی است؛ هرچیز غربی برای او مایه‌ی تمجید [است] و هرچیز میهنی و ملی و خودی مورد تحقیر و اهانت قرار می‌گیرد؛ داریم کسانی از این قبیل؛ این درست عکس آن چیزی است که باید باشد.

بیانات در دیدار دانشجویان 1393/05/01

خدای تعالی را شکرگزاریم از اینکه در این برهه‌ی از زمان، کشور ما شاهد یک مجموعه‌ی جوان مؤمن و پرشور و پرانگیزه و صاحب منطق و فکر در زمینه‌ی مسائل اساسی کشور است. امروز جلسه‌ی ما بسیار جلسه‌ی خوبی بود؛ دو بخش دارد این مسئله: یک بخش مربوط به جزئیات بیانات دوستانی است که اینجا بیان کردند؛ خوب، مطالب خوب و مفید گفته شد؛ ممکن است بنده‌ی حقیر با بعضی از این بیانات موافق باشم، با بعضی موافق نباشم؛ بحث محتواها یک بخش از مسئله است. آن بخشی که به نظر من مهم و در خور ستایش و تقدیر است، عبارت است از روحیه‌ی پر نشاط و مطالبه‌گر در مجموعه‌ی دانشجویی که در بیانات این جمع معدود و محدود خودش را نشان داد؛ این مهم است. ممکن است [از] آنچه در این مطالبات وجود دارد، بعضی منطقی نباشد، بعضی قابل تحقق نباشد، بعضی مورد قبول نباشد؛ اما نفس این روحیه‌ی مطالبه‌گری و انگیزه برای خواستن و فکر کردن و پیشنهاد دادن و انتقاد کردن، مطلوب است. البته در همه‌ی امور باید اخلاق را، دیانت را، حدود شرعی را رعایت کرد؛ از بی‌انصافی باید پرهیز کرد؛ از «قول بغیر علم» باید اجتناب کرد؛ اینها به جای خود محفوظ؛ آنچه مهم است، این است که جوان دانشجوی ما باید مطالبه‌گر، پرانگیزه، پر نشاط، حاضر در صحنه و ناظر به مسائل کشور باشد؛ و من این را امروز مشاهده می‌کنم که بحمدالله هست.

بیانات در دیدار معلمان و فرهنگیان سراسر کشور 1393/02/17

یک مسئله در دستگاه مدیریتی آموزش و پرورش، مسئله‌ی نیروها است. همین‌طور که اشاره کردند، آموزش و پرورش بزرگ‌ترین مجموعه‌ی حکومتی در نظام جمهوری اسلامی است. بیش از یک میلیون [تقریباً] موظفین در این تشکیلات عظیمند که با بیش از دوازده میلیون مستقیم، و با بیش از ده‌ها میلیون - یعنی با خانواده‌ها - غیر مستقیم، سروکار دارند. این چنین شبکه‌ی عظیمی، خیلی مهم است. نیروهایی که باید در این شبکه‌ی عظیم به‌کار گرفته بشوند، باید خصوصیات داشته باشند. یکی از این خصوصیات این است که پرانگیزه باشند، بانشاط باشند؛ از نیروهای خسته، فرسوده، بی‌ابتکار - کسانی که هرچه بلد بودند، به کار زدند، دیگر هیچ کاری بلد نیستند - نباید به‌عنوان عناصر اولویت‌دار استفاده کرد. اولویت با نیروهای جوان، بانشاط، پرانگیزه، متدین، انقلابی و کسانی است که مسئله‌ی آنها در آموزش و پرورش، همان مسئله‌ی اصلی آموزش و پرورش باشد؛ یعنی تربیت انسانها؛ از اینها باید استفاده کرد؛ این یک مسئله است. بنابراین در مدیریتهای کلان و سطح بالای آموزش و پرورش، اولین مسئله به نظر من این است که نگاه کنند، ببینند از چه نیروهایی استفاده میکنند؛ از نیروهای مؤمن، انقلابی، بانشاط، علاقه‌مند، عاشق کار خود، و آماده‌ی ورود در میدانهای دشوار در محدوده‌ی اهداف آموزش و پرورش؛ این مهم‌ترین کار است.

بیانات در دیدار مردم استان ایلام در سالروز ولادت امیرالمؤمنین علیه‌السلام 1393/02/23

ما عرض کردیم «اقتصاد مقاومتی»؛ اقتصاد مقاومتی یعنی ما اگر به نیروی داخلی، به ابتکار جوانها، به فعالیت ذهنها و بازوها در داخل، تکیه کنیم و اعتماد کنیم، از فخر و منت دشمنان خارجی، خودمان را رها خواهیم کرد؛ راه درست این است. معنای اقتصاد مقاومتی این است که ما نگاه کنیم، ظرفیتهای بی‌پایانی را که در داخل هست جستجو کنیم، شناسایی کنیم، با برنامه‌ریزی درست و صحیح این ظرفیتهای را فعال کنیم، این استعدادها به کار گرفته بشوند. من یکی دو روز پیش گفتم در یک دیداری؛ هرجایی که ما به ابتکار و استعداد جوانانمان تکیه کردیم، آنجا ناگهان مثل چشمه‌ای جوشید، شکوفا شد؛ در قضایای مربوط به مسائل هسته‌ای، در قضایای مربوط به مسائل دارویی، در درمانهای گوناگون، در سلولهای بنیادی، در نانو، در این برنامه‌های صنعتی دفاعی، هرجایی ما سرمایه‌گذاری [کردیم] و به این نیروی جوان و علاقه‌مند و مؤمن و بااخلاص داخلی تکیه کردیم و به او ارج نهادیم، کارمان پیش رفت؛ خوب، به این برسیم. مسائل اقتصادی هم همین‌جور است؛ ظرفیتهای اقتصادی باید فعال بشود؛ این راه پیشرفت کشور است. آن وقت کشور، هم از لحاظ مادی و اقتصادی، هم از لحاظ اعتبار بین‌المللی، هم از لحاظ عزت ملی و اعتمادبه‌نفس ملت ایران، و هم از لحاظ معنوی و اخلاقی و روحی پیشرفت خواهد کرد.